

SJÖDRABBNINGEN

En ursprunglig version ur Filikromen

Allegretto

Det gångar ett skepp från Gi - bral - tars hamn, som
skull' till Ost - in - dien gå, på vä - gen det möt - te de
sjö - rö - va - re, sjö - rö - va - re svar - ta som bot.

Sjörövaren han frågte och preja och sa:
Vart haver du din kosa ställd?
»Jo skeppet det skall Ostindien gå
med lasten: järn och stål.»

Och vill du nu lämna din last åt mig,
skall du med friden få gå,
men annars så ger jag dig kulor och krut,
och det skall kosta på.

Den första salvan, sjörövarn sköt,
sköt han en stång från bord;
»Och hör ni, svenska gossar, gå på,
och skjuten med friskt mod.»

Den första salvan, sjökraften sköt,
sköt han sjörövare fem;
»Och hör ni, svenska sjögossar, gå på,
och hurren med friskt mod.»

Den andra salvan, sjörövaren sköt,
den slet ett segel itu;
»Och hör ni svenska sjögossar, gå på,
ännu ha vi segel kvar.»

Den andra salvan, sjökraften sköt,
sköt han bort styre och vant,
och »Hurr!» då ropte den sjökraften:
»Det var ett duktigt tag.»

Den tredje salvan, sjörövaren sköt,
slog kull kaftenskans mops;
då skrattade sjökraften så glad:
»Han skäller aldrig mer.»

Den tredje salvan, sjökraften sköt
sköt han sjörövarn i sank,
och glad då svängde kraften sin hatt
och nickade: »Adjössl!»

De seglade i dagar, de seglade i en,
då mötte dem en engelsk fregatt:
Nu bören I tacka er Herre och Gud,
som haver frälst livet åt er.